

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2598/2018
13.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Савић, адвокат у ..., против туженог ЈКП Градско саобраћајно предузеће "Београд" из Београда, ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду број Гж1 3094/2017 од 21.03.2018. године, у седници већа одржаној 13.06.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду број Гж1 3094/2017 од 21.03.2018. године, тако што се **ОДБИЈА** жалба туженог и потврђује пресуда Основног суда у Београду П1 2723/16 од 27.04.2017. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 201.750,00 динара, у року од 15 дана.

Образложење

Први основни суд у Београду је пресудом број П1 2723/16 од 27.04.2017. године усвојио тужбени захтев тужиоца, па је поништио решење туженог о отказу уговора о раду од 09.07.2007. године, заведено код туженог под бр. ... којим је тужиоцу отказан уговор о раду бр. ... од 31.08.2011. године, анекс бр. 1 уговора о раду бр. ... од 26.04.2002. године и анекс бр. 2 уговора о раду бр. ... од 18.10.2005. године. Обавезан је тужени да тужиоца врати на рад у року од 8 дана и да му надокнади трошкове парничног поступка у износу од 174.000,00 динара, у року од 8 дана.

Апелациони суд у Београду је пресудом број Гж1 3094/2017 од 21.03.2018. године преиначио пресуду Првог основног суда у Београду, тако што је одбио тужбени захтев тужиоца, као и захтев за накнаду трошкова поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о ревизији тужиоца на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), а који се примењује на основу члана 506.став 2. ЗПП, јер је ранија пресуда укинута 10.11.2016. године, Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиоца основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревидент не указује на какве друге повреде поступка.

Из утврђеног чињеничног стања произлази да је тужилац био радник туженог и да му је решењем отказан уговор о раду са пратећим анексима 09.07.2007. године, из разлога што 23.01.2007. године, када је по распореду рада у времену од 17.31 – 00.23 часа управљао трамвајем на линији ..., крећући се улицом ... у Београду у смеру ... ка граду, брзину кретања трамваја није ускладио са особинама и стању пута и другим саобраћајним условима, како би трамвај благовремено зауставио, па је ударио у трамвај који је стајао на шинама у истом смеру кретања, због чега је настала штета на оба трамваја у износу од 800.756,50 динара. У упозорењу генералног директора туженог од 14.05.2007. године, је наведено које повреда радне дисциплине и радних дужности се тужиоцу стављају на терет. Генерални директор туженог који је једино овлашћен да доноси решење о отказу уговора о раду је за описани догађај сазнао истога дана 23.01.2007. године.

На основу овако утврђених чињеница првостепени суд је оценио да је тужбени захтев основан, на основу члана 184. став 1. Закона о раду, јер међу странкама није било спорно да се отказни разлог десио 23.01.2007. године, да је директор туженог за догађај сазнао истога дана, а да је решење о отказу донето 09.07.2007. године, након рока прописаним законом што га чини незаконитим.

Другостепени суд је закључио да је првостепени суд погрешно применио материјално право, конкретно члан 184. Закона о раду. нашао је да је генерални директор туженог сазнао за чињенице које образују отказни разлог тек онда када му је достављена информација са предлогом за изрицање мере, 19.04.2007. године, да је комплетна документација морала да садржи извештај са ванредног техничког прегледа трамваја, записник о увиђају, да се изврши увид у изјаве учесника, висина штете, број повређених путника, те списак требованих делова материјала за поправку које утичу на износ висине штете, тако да се дан почетка субјективног рока за отказ уговора о раду рачуна од 19.04.2007. године, а како је решење донето 19.07.2007. године није дошло до застарелости давања отказа уговора о раду.

Врховни касациони суд не прихвата правно становиште другостепеног суда.

Одредбом члана 184. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05, 61/05) је прописано да отказ уговора о раду из члана 179. тачка 1, 2, 3, 5. и 6. послодавац може дати запосленом у року од три месеца од дана сазнања за чињенице које су основ за давање отказа, односно у року од шест месеци од дана наступања чињенице које су основ за давање отказа.

Врховни касациони суд налази да је првостепени суд правилно оценио да је директор туженог за саобраћајну незгоду два трамваја у којој је као возач учествовао тужилац сазнао истог дана када се та незгода и догодила, 23.01.2017. године, те да је сазнао да је дошло до штете на оба трамваја. Време од три месеца је било сасвим довољно да се обави ванредни технички преглед трамваја и оцени колики је обим штете

настао, те да се покрене и доврши поступак давања отказа одговорном раднику. Како послодавац овај субјективни рок није поштовао, већ је решење о отказу уговора о раду донео тек 09.07.2007. године, правилно је првостепени суд оценио да је наступила застарелост давања отказа уговора о раду, а што решење о отказу уговора чини незаконитим.

Последица поништаја решења о отказу уговора о раду је реинтеграција запослених, те је и одлука којом је тужени обавезан да тужиоца врати на рад донета на основу правилне примене члана 191. Закона о раду.

Како је Врховни касациони суд преиначио другостепену пресуду, то је на основу члана 165. став 2. ЗПП одлучио о свим трошковима поступка, па је обавезао туженог да тужиоцу надокнади трошкове у укупном износу од 201.750,00 динара, у року од 15 дана. Трошкови поступка се односе на следеће трошкове настале у првостепеном поступку: састав тужбе и 5 образложених поднесака по 6.000,00 динара (36.000,00 динара), приступ на 13 рочишта која су одржана по 7.500,00 динара (97.500,00 динара), приступ на 9 рочишта која нису одржана износ од 4.500,00 динара (40.500,00 динара). За трошкове другостепеног поступка: за приступ на рочиште одржано пред другостепеним судом износ од 18.000,00 динара и за рочиште које није одржано пред другостепеним судом износ од 9.750,00 динара. Трошкови поступка одмерени су у складу са чланом 163. став 2. (према трошковнику од 27.04.2017. године и трошковнику од 21.03.2018. године), те на основу члана 153. став 1. и 154. ЗПП, а висина је одремерена према важећој Адвокатској тарифи. Тужиоцу се не досуђују трошкови састава ревизије иако је са њом успео, јер захтев за накнаду трошкова није постављен у складу са чланом 163. став 2. ЗПП.

На основу свега изложеног одлучено је као у изреци на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић